

Sygn. akt V KZ 37/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego **L. K.**

o czyn z art. 297 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 lipca 2017 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego XVII Wydziału Karnego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w P.

z dnia 8 czerwca 2017 r. sygn. akt XVII Ka [...]

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 31 marca 2017 r. sygn. akt XVII Ka [...]

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 528 k.p.k.

a contrario

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie uchylić, a wniosek skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia przekazać Prezesowi Sądu Okręgowego w P. celem nadania biegu.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego XVII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 8 czerwca 2017 r. odmówiono przyjęcia wniosku skazanego L. K. z dnia 7 kwietnia 2017 r. o sporządzenie na piśmie i doręczenie mu wyroku tego sądu z dnia 31 marca 2017 r., sygn. akt XVII Ka [...] wraz z uzasadnieniem. Odmowę przyjęcia wniosku uzasadniono nie uzupełnieniem przez

skazanego w terminie wskazanym przez sąd braku formalnego. Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany kwestionując otrzymanie pisma wzywającego go do uzupełnienia braków formalnych oraz podnosząc fakt nierozpoznania złożonego przez niego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu do, jak to określił, „doprowadzenia do kasacji wyroku”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Na zasadność zażalenia skazanego, w tym układzie procesowym, wskazują nie tyle okoliczności faktyczne związane ze skutecznością doręczenia skazanemu wezwania do uzupełnienia braków formalnych, a wyłącznie kwestia zasadności zastosowania trybu z art. 422 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. W rozpoznawanej sprawie zbędnym było wzywanie skazanego do uzupełnienia braków formalnych złożonego przez niego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Uwzględnić tu trzeba zarówno treść złożonego przez skazanego wniosku o pisemne uzasadnienie wyroku, ale i wyznaczenie obrońcy z urzędu, który zawiera stanowczą deklarację chęci wywiedzenia kasacji, jak, przede wszystkim, treść wydanego w sprawie rozstrzygnięcia oraz możliwość zaskarżenia takiego wyroku kasacją, do której to pierwszym krokiem jest złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku (art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k.). Mianowicie, wyrokiem z dnia 21 lipca 2016 r., sygn. akt III K [...] Sąd Rejonowy w P., skazał L. K. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Następnie, orzeczenie to wyrokiem z dnia 31 marca 2017 r., sygn. akt XVII Ka [...], zostało utrzymane w mocy przez Sąd Okręgowy w P.. Bezspornym jest, że w tej sytuacji ewentualnie wniesiona kasacja na korzyść oskarżonego, zgodnie z art. 523 § 2 i 4 k.p.k., oparta może być wyłącznie na uchybieniach wymienionych w art. 439 k.p.k. W zakresie przyczyn wskazanych w treści art. 439 § 1 w zasadzie – poza tymi z pkt 5 i ewentualnie, pkt 7 – dotyczą one wyroku sądu odwoławczego jako całości, a nie określonego zakresu, jego części, w jakim może być on zaskarżony w postępowaniu kasacyjnym. Stąd rozpatrywana w realiach tej sprawy kwestia ograniczenia i ustalenia zakresu sporządzanego w sprawie uzasadnienia, postrzegana przez pryzmat ewentualnie stawianych zarzutów kasacyjnych ma charakter podrzędny a wręcz zbędny.

Stawiając jednak tezę o konieczności - w tym konkretnym przypadku - wezwania skazanego do uzupełnienia braków formalnych złożonego przez niego wniosku, nie można ustrzec się przekonania o wadliwości czynności sądu odwoławczego, którego działanie naruszało treść art. 457 § 2 k.p.k. w zw. z art. 422 § 2 k.p.k. Bezspornym jest, że w tej sprawie kierując do skazanego wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych, sąd odwoławczy podstawą swojej decyzji uczynił wyłącznie przepis art. 422 § 2 k.p.k., a z pisma jasno wynika, że przytoczono wyłącznie treść tego przepisu. Uszło jednak uwadze sądu odwoławczego, że adresatem wskazanej normy, co do zasady jest sąd I instancji, a ustawodawca nakazuje jego stosowanie w postępowaniu odwoławczym nie wprost, a jedynie odpowiednio - art. 457 § 2 k.p.k. Nie kwestionując zatem co do zasady, kompetencji sądu odwoławczego do wezwania do uzupełnienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, należy zastrzec, że czynność ta winna być postrzegana także w kontekście możliwości wniesienia kasacji, jej ograniczeń wynikających z art. 520 § 2 k.p.k., art. 523 § 2 i § 3 oraz wyłączenia tych ostatnich (art. 523 § 4 k.p.k.). Powtórzyć trzeba na zakończenie, że skoro kasacja w tej sprawie mogła być oparta tylko na istnieniu powodów z art. 439 § 1 k.p.k., w sytuacji, gdy sąd odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, to wdrożenie trybu z art. 422 § 2 k.p.k., w sytuacji skazania za jeden czyn na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, było zbędne.

Powyższe okoliczności obligowały Sąd Najwyższy do uchylenia zaskarżonego zarządzenia i przekazania sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w P. w celu nadania biegu wnioskowi skazanego.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.